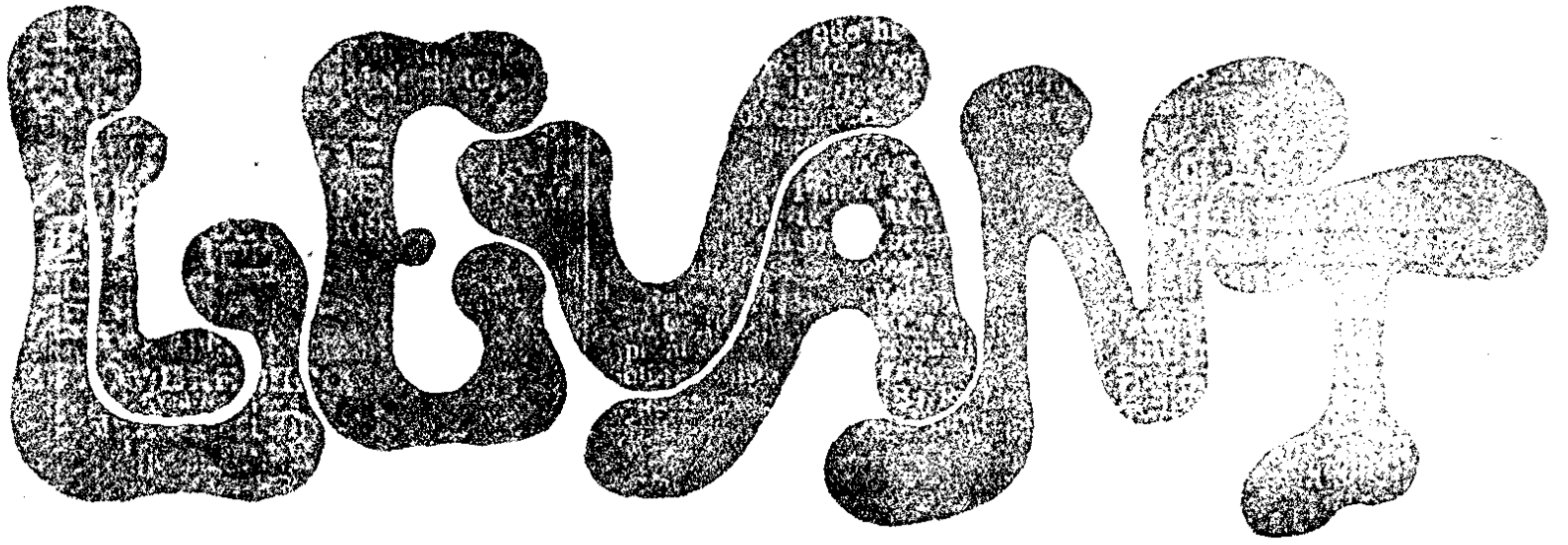


PREUS

Espanya, un trimestre .1' 9 ptas
a fora, id. 2'50
art els dies 10-20 i 30 de cada
mes

Número solt: 15 cts

Redacció i Administració
Quatre Cantons, 3
ARTA (Mallorca)



DESENARI CATOLIC MALLORQUI

Entreviu amb el nou batle

Quant diumenge passat se feu el pregó que en haver-hi canvis dins l'Ajuntament s'acostuma, diguent: «Se regoneixerà com a Batle major d'aquesta vila a D. Josep Sureda Blanes» tothom senti com un toquet an es cor, que li dava certa esperança; vegé com un ratxet de llum en una cambra fosca, com un somriure en un dia de desconsol. ¡Feia tant de temps que se deia que no teniem batle! I el poble en desitjava, en freturava....Perque és un fet que el poble sol abominar moltes voltes de l'autoritat; però al no tenir la sensació d'ella, la desitja, la vol, la demana i ara reament Artá demanava un Batle.

Mes, per uns el nom del novell que s'anunciava, tant conegut, tant artanenc, era una incògnita. ¿Que farà, com actuarà? pensaven aquets. Per altres, en canvi, l'incògnita eren els motius de l'acceptació. ¿Com aquest senyor, que, encara que fill d'Artá, ha estat tant de temps a fora, i dedicat constantment a la vida científica, en la qual té guanyat llorers inmarceïbles, ha consentit en dar el seu nom per un càrrec, que, al cap i a la fi, du els seus maldecaps, no poques vegades disgusts i sempre destorbs de mil castes? I és clar, tothom s'ha quedat amb la pregunta: ¿Que farà, que no farà? si bé tots amb la plena confiança de que lo que pugui fer ho farà bé, porque la seva indiscutible sabiesa, els seus profonds coneixements científics, i la seua amor intensa al treball i a la nostra vila afegits, a lo molt que ha vist en sos llargs viatges per Europa donen lloc a així esperarho.

Mes, nostros hem volgut poder donar als nostros lectors les fites nèctes, i amb aquest fi amb anst a visitar-lo a la seua casa, i rebuts amb la afabilitat i cordialitat amicals amb que sempre nos ha distingits, hem celebrat amb ell una intervui, de la qual hem tret l'extracte que va a continuació:

El fet de que hagi acceptat la vara, quant la refusaven moltes persones de més capacitat que jo, és en efecte, una mica extrany ja que pot ser no estic molt preparat per un càrrec de tanta responsabilitat i per altra banda no m'he trobat identificat amb les normes polítiques del actual govern. De la mera absoluta independència dels partits, vells i novells, que comanden o han comandat dins la nostra vila no en tenc que parlar porque es poren i rellegir articles meus publicats al desenari de la seva direcció, aont la meua situació és prou clarament definida.

Jo me sent artanenc i res més. Aquí he tenc enterrats els meus avis i el meu pare, que al cel sien, aquí he nascut jo, i aquí ha nascut algun dels meus fills. I aquesta successió de generacions, sempre aferrades al pujol de Sant Salvador, han posat dins mi una amor indestructible a les coses d'Artá. Tots els artanencs, els que prenen part en la política i els que's deixen dur, comparteixen amb mi aquesta amor, i somnien, com jo, una vila ideal, posada dins una ruta de progrés, que en fassin d'a un mirall aont es puguen mirar els altres pobles de Mallorca, i aixó és lo que ens fa exercir, algunes vegades ot ser amb poca indulgència, o una crítica de lo que fan

o deixen de fer els qui comanden. També l'he feta sovint an aquesta crítica, per escrit i dins converses, i no n'estic empenedit porque en el fons d'aquest xerrar banal hi ha sempre una preocupació seria per el millorament de la vila. I precisament aixó és lo que m'ha obligat a ser batle, porque quant un es queixa d'una lentitut excesiva en la solució dels nostres dos grans problemes, aigos i escoles, jo crec que no té el dret de fer-se enrera quant s'el convida a col·laborar a la recerca de la seva solució.

Aquestes dues coses són evidentement urgents, i esper que's resoldrán aviat, no per el meu propi esforç qui representa poca cosa, sinó porque a força de parlar-ne han pres estat dins l'opinió del poble, fins al punt que no hi haurá duques persones dins Artá que no'l sentin. L'Ajuntament té ja posat fil a l'agulla en les dues qüestions; per lo que fa a l'escola, casi porem avensar que serà un fet aviat. Per lo de l'aigua heí ha la comissió d'aigües que treballa amb molta fé i entusiasme. Dins aquesta comissió hi ha persones de tots els partits com ha de ser; porque les obres d'aquesta importància solsament els pot resoldre el poble sencer. Es necessari la col·laboració de tots per a resoldre problemes d'aquesta magnitut.

¿Com es farà? Ja que estam dins un any franciscà, permeti que li recordi un episodi de la vida de Sant Francesc. Una vegada volguent bastir aquest Sant una església, cercá doblers arribant a vendre fins els seus vestits per procurarse'ls, però l'església no's feta. De sopte un dia abandoná aquest sistema que per l'església futura resultava gairebé estéril i comensá a traçar pedres i d'aquells caramells de pedres i d'aquell exemple sorgí gloriosa l'església nova. ¿O és lo que hem de fer, traçar cadaú les pedres necessaries, no estalviant esforços, ni dispersantlos discutint si han d'esser primer les aigos o les escoles, que és com si un ands discutint si li convé més menjar o vestir-se. Crec que lo que convé és anar vestit i menjar. Lo primer són les dues coses plegades: aigos i escoles, escoles i aigos. I que a l'obra no hi manqui sa pedra de nengú. Que quant estiga fet, senti tothom dins l'obra qualcom seu que és l'única manera de sentir com a pròpies les coses de la vila, que són coses de tots.

Nos bastaren tals manifestacions per afectar-nos més en la idea de que la confiança de cop concebuda pel poble no seria vana, i que tindrém moltes ocasions per poder aplaudir-lo en la seva actuació al davant del Ajuntament així en la solució dels dos gran problemes, de palpitant actualitat, com en tots els demés assumptes que afecten an aquest Municipi.

Tot regraciant-liles seues manifestacions desitjam que l'èxit més falaguer coroni els seus bons propòsits en bé de la nostra vila.

A. F.

D. Pedro Morell nos suplica la intercessió de la següent nota:

Unos pocos desaprensivos han hecho circular una serie de tonterías con las cuales ¡infelices! quizás crean entorpecer la realización del programa que nos hemos trazado.

¿Será que estas tonterías son casi lo único que circula por su mente, convertida en un semi-desierto?

Esta nota (un poco chavacana) está dictada precisamente para obligarles a que den la cara. No se refiere, pues, a la oposición razonada de quien en uso de su derecho opina de manera diferente a como opinamos nosotros.

Nos atenemos al programa expuesto en el último número de «Llevant» por más que sepamos que gentes que ni entienden ni jamás se preocuparon del problema de las aguas, pretendan ahora que este problema se resuelva, y no se habla más de los otros. Cuando se han dado cuenta de que los estudios estaban en su última fase y que se trabajaba de veras para tener agua abundante, entonces se han constituido en defensores del problema.

Hay quien cree madrugar y se levanta después de la siesta. Pero sea como fuere celebros que en esto coincidamos; hay que buscar agua deprisa y a todo trance.

Reitero la invitación y hasta la súplica de que, quien tenga ideas las esponga. Como no hacemos obra política, pedimos la colaboración de todos y queremos que a todos alcance la satisfacción y la gloria si el acierto nos acompaña. Estoy seguro de que nuestros proyectos no perderán nada por mucho que se discutan; y hasta, permítaseme la inmodestia, de la discusión creo que saldrán razones, para muchos insospechadas, que los aborarán.

Tengo realmente deseos de que sean criticados y discutidos (no con personalismos, sino con verdaderas razones) para tener ocasión de defenderlos y enmendarlos si procede.

A tal fin iré a cualquier sitio me llamen y si me considerara autorizado, suplicaría al director de «Llevant» que abriera sus columnas a cuantos en pró o en contra quisieran decir algo sobre el particular.

NOTA

Recullint l'elusió que nos fa en el contundent arti-

clet anterior: volem repetir que Llevant es estat sempre a disposició del públic artanenc que, amb altesa de mires, vulgui tractar qualsevol assumpte sigui d'interés per la nostra vila; en aquest cas particular, feta avinent que nos sentirem honrats en poder publicar totes les opinions que se vulguin exposar, encaminades a donar llum en aquestes questions tant vitals per la nostra població.

D.

La i en la nostra ortografia

En J. Ginestra en «El Felanitense» nº 285 posa baix d'un article seu una nota, dient que així com fins ara havia escrit el mallorquí usant les *is* llatines en lloc de greges, ara ha canviat i adoptarà altre volta les gregues. Confessa, ingenuament, que no té opinió pròpia sobre això, i que fins ara usava les primeres, perquè havia vist que així ho feien els caporals de la nostra literatura; però que ara «un bon amic, mestre de les lletres mallorquines, acaba de fer-li avinent que l'ús de tals *is* en les conjuncions era errat, teoria que sempre ha sostinguda amb els seus lloretjats, i treballa la la que aquells escriptors, en recent acord han arribat a dar la raó» i per això, d'avui en endavant, mentre la sabiesa de dits corporals no disposi altre cosa, tornarà a adoptar la *y* grega en tots els casos que indugudament no heu feia.

Res que dir tenim de que el jove Sr Ginestra una o altra *i*, perquè cada un, a casveva talla i cus així com vol i ningú ha pretengut mai v. g. posar una munta an els qui no seguesquen les Normes ortogràfiques que en bon hora acordaren adoptar per les publicacions del Institucions moltíssims, dels caporals de la nostra literatura però suposat que retreu les indicacions d'un «Mestre de les lletres mallorquines» me permet retreure aquí les raons que publicà una altre autoritat de la filologia, Mossen Antoni M^a Alcover, quant va adoptar les Normes i així veurà el Sr Ginestra com pensen els homes qui, sense passió, cerquen el progrés de les lletres. Vetaquí lo que digué en les planes 217 i 218 del Tom XII any 1913 del *Bolletí del Diccionari*, en referència a les Normes:

«Nosaltres que hem considerada sempre l'ortografia com una cosa secundària fins a un cert punt; i que, quant ens tirem al mig abansat an els quatre vents de Catalunya la bandera de l'Obra del diccionari, va ésser amb el propòsit fet de no admetre cap conflicte mai per questions d'ortografia, si bé, regoneixent que, sempre es un bé per qualsevol literatura, i per lo mateix per la catalana, que tots els qui la coren, observin generalment un mateix sistema ortogràfic, mudament no siga tan perfect com seria de desitjar; per tot això, allò ont una corporació tant respectable com l'Institut d'Estudis Catalans acordà i publicà un sistema ortogràfic, nosaltres, sense voler anar a rebre si es més o menys avengut i escalcit, l'acceptam desde ara amb tota lleialtat de cor i declaram amb

molt de gust que d'avui en endavant l'observarem; i, si qualche vegada no l'observam, será sense fer-ho aposta, perquè ens passarà per mà, sense mal fel negun.»

Per patriotisme i per amor a la llengua catalana feim el sacrifici d'una bona part de les nostres conviccions ortogràfiques, i aconsellam i pregam a tots els nostres amics que fassen lo mateix que nosaltres, que sacrificin les seues amors, aficions i conviccions ortogràfiques pel bé major de la concòrdia i de la uniformitat i dignificació de la nostra estimadíssima llengua catalana, que no és duplós que farà més bon paper davant propis i molt més encara davant estranys, si tots l'escriuim d'una mateixa manera i no siga la seua ortografia tants de caps tants de barrets.

«Sobre tot, demostrem practicament que som qualche cosa més que un poble de mal-sofrits, esquifarells, barralladissos i desavenguts que no estam cap plet en no gatinyar-nos i llevar-nos la pell uns amb els altres»

«Comprenem perfectament que n'hi ha i d'aqueixes Normes que no agradin an aquest i an aquest altre. Nosaltres encara no hem dit que ens agradin totes, lo que sí deim que totes tenen prou fonament per que qualsevol les puga acceptar sense gens de por de fer cap mal terç a la nostra llengua».

Aquest exemple de seny, i ver amor a la llengua tengué molts d'imitadors i molts foren els qui, únicament per arribar a la unificació ortogràfica deixaren tot altre sistema i seguien les Normes i en canvi foren els pocs els qui no les seguien.

Vetaquí ara lo que diu la mateixa autoritat en filologia sobre el perquè adopta la *i* llatina en lloc de la *y* en el seu *Bolletí* molt abans que se publicassen les Normes; en la pl. 82 del tom IV de la mateixa revista.

«Feia estora qu'estavem convençuts de lo il·lògic qu'és l'escriure la conjunció copulativa amb una *i* grega i no *i* llatina, perquè la *y*, fora del seu ofici que només conserva dins l'ortografia acadèmica francesa—no representa res o ha de representar el só fixe semivocal, dins els diptongs (*blay*, *rey*, *noy*, *remuy*, etc) P'el só fort tenim la *i*, i n'hi ha prou amb un signe per representar un só, per allò dels escolàstics: *non sunt multiplicanda entia absque necessitate*. Ara bé, la conjunció copulativa i s'ona com la semivocal d'aquells diptongs o com la *i*, v. gr. de *camí fi*? Qui no ha veu que s'ona com a n-*aqueixes* paraules? *ell i ella*, *no i si*, *blau i vert*, etc. Qui s'atrevirà a dir que la *i* conjunció no s'ona forta, viva, aguda? Ara bé, si hi s'ona, ¿per què no s'ha d'escriure així com la *i* forta, amb *i* llatina?

—Peró ¿i la costum? mos dirán ¿com es que no la hi escriuen generalment? ¿Com es? Per l'influència moderna, això es, del temps que mos entrà la castellanissació. Els llibres castellans impresos dels segles XVI i XVII i pimeria del XVIII representen aqueixa conjunció amb *i* llatina i no amb *y* grega. En català antigament no existia tal conjunció de la forma de *i* sino de *e*, provinent de l'*el* llatí.

Per lo mateix, aplicant el nostre principi ortogràfic de simplificar tot o possible l'escriptura adoptam desde avui la *i* per representar la conjunció copulativa, perquè s'ona com *i* forta i no com a fluixa o semivocal. No vuy treure altre autoritat, per

que en aquestes questions tots el demés mos porem dirde tu; però trob que, els qui no tenim opinió pròpia son els que hem de estar més interressats en que hi haja unitat ortogràfica en la nostra llengua i per tant anar amb els molts, deixant que'l filòlecs discuteixin les Normes i mas fer causa comuna amb qualcún dels descontents que mos diu que no les vol seguir, sense donar guire raons, sino esperar a canviar quant els filòlecs, de comú acord ne canviin qualcuna.

¿Qu'are el *Bolletí* ha tornat a adoptar la Conjunció *y*? Això és una innovació que ha posada l'actual Redactor en Francesc de B. Moll que dona per aqueixa novella adopció poques raons i d'aquelles que no convenen d'allò més. No sabem que Mossen Alcover s'haja desdit de lo que més amunt deixam transcrit i que hu trobam de més pes.

I hem volgut retreure tot això, perquè aquest o altres «mestres de les lletres mallorquines» no cerquin escriptors sense opinió pròpia per formar un boldró antinormista que tornés arreta cap al estat caòtic qu'en questions ortogràfiques reina—va bans de la publicació de les Normes,

ARTANENS A FORA

Cal alegrar-nos els artanencs amb l'èxit obtingut pel nostre país i amic l'enginyer agrónom D. Ferran Blanes Boisen, el qual ha lograt du a cap en la ciutat de Sóller la primera *Tafona Cooperativa* de Mallorca la bendició de la qual s'efectua la setmana passada amb gran entusiasme.

En l'acte de la bendició se pronunciaren bells parlaments en els quals se feren molts d'elogis de la activitat i perill del nostre país el qual també pronuncià altre parlament entusiasta.

Al celebrar l'èxit obtingut a Sóller pel nostre país devem recordar que a cooperació franca que va trobar e Sr Blanes a la emprendora i laboriosa ciutat de Sóller no l'havia trobada en el nostre apàtic poble al qual ell oferí les primícies del seu projece. Que hi podem fer? El caracter d'Artà és així.

De Son Servera MATANCES

Ja ha arribada la temporada que e gent fa les matances com acostuma cada any; s'en maten diàriament i son molts que los maten per la causa que l'epidèmia ha tornat apareixer i per por son molts els qui les fan.

CASAMENTS

Dijous d'aquesta setmana se casà En Francesc Sansó (a) *Mora* amb N^a Antonina Andreu (a) *Besona* con també En Jeroni Morey (a) *Cigera* amb Na Catalina Gomila (a) *Grevada* Tots fadrins.

A tots les desitjam una felís vida a que la passin amb unió i paguen estar molts d'anys plegats.

LA PLASSA

Esposarem en el número anterior encare que de una manera breu i massa concisa la necessitat de cons-

ruir a n'aquest poble una plassa-mercat pel bestiar; mes considerant que tal assumpte mereix preferent atenció vuy parlar-ne altra vegada per examinar les conveniencies que duria en si la millora de que mos ocupam.

Es un cas públic i ben notori que el pes dels porcs en mig de la plassa de San Juan ocasiona molesties al vezindari no tan sols per lo que estorba el trànsit rondat, sino per lo poc higiènic i decorós que resulta el tenir escrementos i sentir grunys en un punt tan cnèric, aprop de varies cases públiques com son l'Esglesia Parroquial i els cafés.

Fent la esmentada plassa desapareixerian totes les queixes que en tal sentit s'han fetes i al mateix temps podria servir pel bestia de llana i cabresta que tant abunda per aquí.

Es aquesta una millora de tot punt necessaria quina realizació prec agra'diria a nel poble, per lo que me prenc la llibertat de brindar-la al Sr Batle i m'grific Ajuntament per si es dignen tenir-la en conte i dur-la prest a la pàctica, tant prest com sia possible ja que no falta terreny pla i aprop de la estació del ferrocarril que es el punt més indicat al meu entendre.

Dia qualqu que aixó seria un nou gravamen pel presupost municipal. Ja se sap que hia que pagar l'expropiació tot d'una que s'hija feta la compra; mes els gastos de les obres no crec fossen tan grossos que'l municipi no pogués atenderlos sense gaire esforç.

Essent Son Servera un poble que té la propietat tan dividida, productor en gr nescala del bestiar, olis, bessòd'ametlla i altres articles que avui duen molt de preu, opin que no li faltaran recursos per realisar obra tan necessaria com profitosa.

Per tant es d'esperar que les dignissimes autoritats procuraran donar solució a n'aquest problema ja que així hei guanyarien molt el comerç i agricultura i urbanitat públiques.

Francesc Sard Servera.

Novembre de 1926

DE CA NOSTRA

Dia 2 s'entregaren els mossos del 1er semestre d'en guany i dijous se feu el sorteig dels qui les toca passá a Africa. D'Artá n'hi correspongueren tres que son: Antoni Jaumí barber, En Jaume Burlé i Antoni Leu, practicant de medicí na.

MORTA

Divenres dia 5 a les 8 del vespre entregá l'ànima a Deu la joveneta Maria Salas Alzina a l'edat de 22 anys, fia del nostre amic D. Antoni Salas Antic (a) Puig. Mora la flor del mon, quant la vida més li sonreia deixant a sos pares en un gran desconsol. L'any pa-

ssat estigué ja malaltissa una temporada molt llarga i sembla haver-se posada be, però fa una mesada que recaigué ja d'una manera alarmant que feu temer pel funest desenís qu'ha tengut. El diumenge anterior havia rebuts els Sants Sagraments. Així a l'acompanyada com a l'Ofici funeral hei assistit moltíssima gent i les seues amigues li dedicaren valioses corones lo qual prova les simpaties que se tenia con quistades i les que té la seva familia.

Deu li haja concedit un lloc a la Santa Gloria i doni a sos pares resignació per soportar un cop tant sensible. Les acompanyam en son sentiment.

A.C.S.

PORCS

—Al pes públic se treuen are molts de porcs perque el preu s'es alegrat moltet. No més se pagaven a 1'75 el kg. en el principi i are ja s'en paguen a 2pts.

MATANCES

També ha comensada ja la temporada de matances; cada dia s'en veuen estols de matanceres anjmoses que donen la nota característica d'aquesta temporada.

OBRES

—S'han comensades les obres de construcció del quartet de carns i peix en la nova plassa de verdure, en la del Vble. P. Antoni Llinás.

CAP A A MERICA

—Han partits aquesta setmana el nostre amic i bon mant de la nostra vila D. Juan Sancho Miquel. D. Miquel Ba-

rrios i familia i En Jaume Massanet (a) Lluisset a tots els quals desitjam felis viatge.

DE CUBA

Per conducte particular hem rebudes noticies de que cap dels artanencs residents a l'Havana tengueren res de nou en la feresta tempestat que tant de maig va fer el mes passat. Heu publicam per tranquilidat de ses respectives families.

METEOROLOGIA

—La xalocada del final del més passat va arreballar algo.

—Dia 30 a vespre comensá i el dia de Tots Sants ploguè fortet, fent una bola saó. Aquí arribá també el fenomen raro que segons la premsa s'ha registrat a tota Mallorca i fins al continent, d'haver plogut fanquet el dia 30 a vespre. Els qui sortiren en aquell vespre se tacaren el vestit, i al endemá laigua recullida en depòsits era ben rotja i els terrats i teulades rotjos també.

PROMETENSA

—Es estada demandada la mà de la distingida Sta Donya Margalida Riera, natural de Cartagena i resident a Mahó, pel nostre amic D. Daniel Cano Cantallops miçer i quefe de Telégrafs de Manacor. Les noccs se ferán prest.

SUSCRIPCIO

Oberta per regalar a D. Lluís Pascual Gonzalez les insignies de la Creu de Beneficencia de 1º clase amb distintiu negre i blanc.

Suma anterior	528'00
D. S. bastiá Blanes Sancho	10'00
Rt. D. Llorens Lliteras	5'00

Suma	5 43'00
------	---------

Del Municipi

COMISSIO D'AIGUES

Com ja varem dir en l'altre número, s'ha creada una Comissió d'altura perque duqui a cap la recerca d'aigo dins el nostre terme per poder abastir la vila sense patir més extrenyedat. Formen aquesta Comissió el Senyor Batle D. Josep Sureda Blanes D. Pere Amorós, D. Ferrán Blanes Boisen, D. Josep Forteza i D. Antoni Llinás.

La setmana passada se reuniren i acordaren: Criar l'enginyer D. Josep Zaforteza Musoles per mirar l'estat en que se tiberia de la vila i la possibilitat de aumentar el caudal que du.

Aquest enginyer vendrà un d'aquets dies i comensarà els treballs.

També foren venir el Rt. D. Jeroni Alomar bastant entès en aquests assumptes acompanyat d'un Poble també especialisat en questions d'aigos i dedicaren alguns dies a recorrer el terme i veure de trobar noves fonts. Anaren a Son Forté, S'Hort de Carrrossa, Ses Heres, Cas Sastre, Ses Heretes i altres punts.

Algú ha proposat també veure un pou nou molt abundós que se ha obert a S'Auma.

La Comissió segueix els seus treballs amb gran activitat i sembla que tots estan animats en deixar aquest problema totalment resolt.

RENOVACIO DE CARRECS DEL AJUNTAMENT

Amb motiu de la dimissió del càrreg de Batle que l'estiu passat presentá D. Juan Vicens Massanet queda encarregat ja accidentalment el 1er tinent i dissapte passat en la sessió extraordinaria s'elegt Batle Major D. Josep Sureda Blanes (a) Tafona. També se cansiaren els càrregs dels dos tinent quedant de 1er tinent D. Antoni morós (a) de S'Hort d'en Mesquida i de 2on D. Antoni Massanet a Garamau.

LECCIONES

DE

INGLES

TENEDURIA DE LIBROS

y

Cálculo mercantil

CON SUJECION A LOS TEXTOS ADOPTADOS POR LA ESCUELA OFICIAL DE COMERCIO
INFORMES: EN ESTA ADMINISTRACION

A c u a l q u i e r a

Reservat per en

Guillem Bujosa (a) Ganancia

¡No temeu, ja sortirà l'anunci!

que tenga interés en adquirir un libro, sea cual fuere, le participo que yo se lo puedo servir en inmejorables condiciones.

Según libro y caso concedo plazos.

Todas las ventas las hago a precios de catálogo, puesta la mercancía en el domicilio del comprador.

Tengo muchas novelas que puedo ceder a la mitad de su precio

Pida condiciones a

Julià Garau

CUEVAS DE ARTÀ

NOTAS: Sirvo per correu todo Balears.

Automóviles de ocasión. Escopetas y accesorios.

Utensilios para colegios.

SERVICIO DE AUTOMÓVIL DE BARTOLOME FLAQUER (A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay camión que parte directo para Capdepera y Calarratjada. De estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

DIRECCIÓN: ANGULO, 1.

Automòvils de lloguer DELS GERMANS SARD (A) TERRES

A cada arribada de tren van a l'Estació. Tenen servici combinat amb el Ferrocarril.

Excursions a Ses Coves, Calarratjada i demás punts de Mallorca a preus convenguts.

DIRIGIRSE:

Carré d'En Pitxol n.º 8.

Id Son Servera n.º 29

ARTÀ.

Ensaimades i panets En lloc se troben millors que a la PANADERIA Victoria ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga heu trobareu sempre pa, panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMINI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG:

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

LAS NOVEDADES EN

Tejidos
Mercería
Perfumería

DE JUN VICENS

CALLE DE ANTONIO BLANES 38

¿VOLEU ESTAR BEN SERVITS? EN JAUME PICO (A) ROTCHET

Es una Agencia entre Artà i Palma i heu va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 8. An es estat des Centre Farmacèutic.

Artà: Palma n.º.

Si voleu menjar bo i llegitim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8-ARTÀ

Te olis de primera i segona classe a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

Grandes Almacenes San José

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NDIÉ!

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 207 | Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA
Y CABALLERO

ARTICULOS Y NOVEDADES

PARA VESTIR DE TODAS CLASES

GRANJA BARCINO

PER TOTA CLASSE D'AVIRAM DE RAÇA
GUNIS, COLOMS, ALIMENTS ESPECIALS
PER POLLS, I PONEDORES, INCUBADO-
RES, ANELLES, PLANS I CONSULTES

—CONSSELL MALLORCA—

AGENCIA DE ARTA A PALMA I VICEVERSA

DE

ANTONI GILI (A) COMUNA

Y

BME. FLAQUER (A) MANGOL

SERVICI DIARI EN PRONTITUT I ECONOMIA

DE PREUS

ENCÀRREGS A DOMICILI

Palma -- Banch de S'oli, 24
DIRECCIO Artà--Can Mangol, Angulo
• --Can Comuna Centro

CAFÉ SENE MESTRANSÀ

de varies classes i preus

SEN TORRA CADA DIA

Venta en la botiga de comestibles d'en

JAUME CABRER

ANGULO: BLANES